

Michael Faure

'Tegenover verzekeraars is er geen prikkel om matig te declareren'

De buitengerechtelijke kosten die belangenbehartigers in letselschadezaken aan verzekeraars berekenen zijn tussen 2001 en 2006 met bijna een kwart gestegen zonder dat de rechtzoekende van de beste hulp is verzekerd, zegt onderzoeker Michael Faure. Een no win, no fee-systeem is geen verbetering.

.....
Tatiana Scheltema
journalist
.....

Een advocaat of belangenbehartiger die een verzekeraar onder druk zet om in het zicht van een schikking zijn *fee* te betalen. Of een verzekeraar die laat doorschemeren dat de advocaat alleen op zijn *fee* kan rekenen als de confrère zijn cliënt overtuigt van de schoonheid van het voorliggend schikkingsvoorstel. 'Het zijn indianenverhalen, we kunnen ze niet staven. Maar het gebeurt,' zegt Michael Faure, bijzonder hoogleraar en wetenschappelijk directeur van het Maastrichts Europees Instituut voor Transnationaal Rechtswetenschappelijk Onderzoek (METRO).

In opdracht van de Stichting Personenschade Instituut van Verzekeraars (PIV) deed Faure onderzoek naar de stijging van uurtarieven

van advocaten en belangenbehartigers in letselschadezaken. Hij lichtte 1043 dossiers van verzekeraars Aegon, Delta Lloyd, Fortis/ASR, Univé en ZLM Verzekeringen. In de periode 2001 tot 2006 stegen de tarieven met 24 procent. De bevindingen zijn weinig verrassend, zegt Faure: 'Er is voor de belangenbehartiger geen prikkel om met matigheid te declareren. Die redeneert: de verzekeraar betaalt toch wel.'

De uitkomst noopt tot heropening van het debat om ook advocaten op *no cure no pay*-basis te laten werken. Drie jaar geleden werd een experiment door toenmalig minister Donner van Justitie afgeblazen. Staatssecretaris Albayrak stelde onlangs voor om een systeem van *no win, no fee* in te voeren, waarbij een belangenbehartiger bij verlies niets verdient, maar een dubbele rekening stuurt als hij wint. Faure: 'Het zou chiquer zijn dan een *no cure no pay*-systeem. Maar voor

prof. dr. Michael Faure

advocaten is het niet erg aantrekkelijk. Want als je met dubbele *fees* werkt, moet je in meer dan de helft van de zaken winnen. Je kunt dus alleen zaken aannemen waarbij de winkans groter is dan vijftig procent. Zoveel van dat soort zaken zijn er niet. Is die kans lager, stel dertig of veertig procent, dan kom je ook met een dubbele vergoeding niet aan je gewerkte uren. Bovendien blijkt uit sociologisch empirisch onderzoek van Malsch en Van Koppen dat advocaten hun winkansen categorisch te hoog inschatten.'

Sneu voor advocaten

De (gedeclearde) uurtarieven van advocaten liggen gemiddeld ongeveer twintig

euro hoger dan die van de niet-advocaten, bleek uit het onderzoek van Faure c.s. Ook blijkt dat de stijging van de uurtarieven in de periode 2001-2006 bij niet-advocaten sterker was dan bij de advocaten. Voor advocaten steeg het gemiddelde met 22,78 procent (van € 158,82 in 2001 naar € 195 in 2006); bij de niet-advocaten bedroeg de stijging in diezelfde periode 25% (van € 140 naar € 175).

In de huidige regelgeving mogen juridische dienstverleners als de PALS Groep hun diensten wél op *no cure no pay*-basis aanbieden. Faure: 'Advocaten ondervinden daardoor flinke concurrentie van juridische dienstverleners. De cliënt loopt liever zo min mogelijk risico. De sub-

'Uit empirisch onderzoek blijkt dat advocaten hun winkansen categorisch te hoog inschatten'

jectieve onzekerheid van de cliënt speelt daarbij een grote rol. Voor hem is niet altijd helder welk risico hij loopt – ook al wordt in 95 procent van de gevallen geschikt. Maar de buitengerechtigde kosten kunnen alleen op de verzekeraar worden verhaald als de aansprakelijkheid vaststaat. Is dat niet zo, of ontstaat er twist over de aansprakelijkheid van het te betalen bedrag, dan is de kans groot dat hij alsnog de gang naar de rechter moet maken en tot proceskosten wordt veroordeeld. De cliënt zal zijn kansen bij PALS-achtigen altijd veiliger inschatten.'

Dat is uit zakelijk oogpunt sneu voor advocaten, maar ook voor de rechtzoekende zelf, meent Faure. 'Van een advocaat kan hij kwalitatief betere dienstverlening verwachten. De advocaat is aan tuchtrecht en beroepscommissies onderworpen waardoor de kwa-

liteit van dienstverlening is gewaarborgd. Op juridische dienstverleners is nauwelijks toezicht. Iedereen kan zich opwerpen als letselschade-expert. In de huidige situatie worden rechtzoekenden in de armen van alternatieve dienstverleners gedreven. De keuzemogelijkheid van de consument is beperkt.'

De oplossing ligt in de ogen van Faure in het creëren van een *level playing field*, waarbij advocaten en belangenbehartigers volgens dezelfde regels opereren. Faure: 'Peter Langstraat, voorzitter van de Vereniging voor Letselschade Advocaten (LSA), wil afspraken op basis van een model waarin de specialisatiegraad van de dienstverlener en de complexiteit van de zaak meewegen. Met de belangenbehartigers en verzekeraars zou je een covenant moeten sluiten – dat dan wel NMa-proof zou moeten zijn.'

(advertentie)

Mr. D.F.J. Hoekstra, arts - gedragsdeskundige

forensisch - psychiatrisch advies en expertise
beëdigd als vast gerechtelijk deskundige d.d. 8 juli 1996

24 jaar forensische ervaring binnen en buiten de TBS

kalverlaan 16, 7157 AX Rekken
telefoon 06-511 744 54
email dfjhoeks@knmg.nl

leveringsvoorwaarden en referenties op aanvraag

Column

Harry Veenendaal

Boegbeeld van de HM Horen, Zien & Zwijgen

Het is mijn vaste overtuiging dat het recht bestaat om de burger tegen de overheid te beschermen. Bekijk de geschiedenis: de grootste rampen zijn veroorzaakt door overheden, niet door individuele criminelen. Poetin, Bush of Balkenende kan veel meer schade aan een rechtstaat aanrichten dan Holleeder of een Hofstadgroep. De uitholling van de rechtsstaat door de overheid met als excuus de strijd tegen 'georganiseerde criminaliteit' of 'terrorisme' waardoor de rechtspositie van alle burgers verslechtert ten gunste van de overheid is daarom ronduit gevaarlijk.

De recente handelwijze van het OM met betrekking tot advocaat Nico Meijering, die onterecht in relatie werd gebracht met omkoping, is symptomatisch voor een steeds arrogantere overheid. Bewuste karaktermoord. Maar ja, wie durft de degenen met Brouwer en Hirsch Ballin te kruisen? In het verleden waren het vaak advocaten die in moeilijke tijden als hoeder van de rechtsstaat optraden. Denk bijvoorbeeld aan Johan van Oldenbarnevelt, de landsadvocaat die zich verzette tegen de ongebreidelde macht van prins Maurits en vervolgens op het Binnenhof vakkundig werd onthoofd. In deze traditie zou landsadvocaat Houtzagers zich, met gevaar voor eigen omzet, moeten opwerpen als hoeder van de rechtsstaat. No chance, want Houtzagers is een verstandig man. En verstandige mannen hebben een hypotheek en plakken graag kortingszegeltjes bij Albert Heijn.

Wie dan wel? De algemeen deken? Persoonlijk zou ik hem überhaupt wel eens bij Pauw & Witteman willen zien om zijn verantwoordiging uit te spreken over de afluisterpraktijken van het OM, tegen afschaffing van ne bis in idem, tegen de uitholling van de gefinancierde rechtshulp of tegen trial-by-media zaken zoals Joran van der Sloot. Onze algemeen deken wil graag boegbeeld zijn, maar schittert door afwezigheid met serieuze stellingnamen in het maatschappelijk debat. Logisch, want ook onze algemeen deken is een verstandig man. En verstandige dekenen willen liever niet vergeleken worden met bijvoorbeeld de strijdvaardigheid van meester Deconinck, algemeen deken van de wolwevers die tijdens de Guldensporenslag in 1215, *against all odds*, het Franse leger voor de muren van Kortrijk in de pan hakten.

Soms moeten verstandige dekenen nu eenmaal de slaghamer omgespen en het Haagse grondig uitbenen om te voorkomen dat verworven rechten worden uitgehold. Dus heer Bekkers, wordt het niet eens tijd om het zegelboekje opzij te leggen en de oorlogspen uit het lederen etui te halen? Anders bent u slechts het boegbeeld van de HM Horen, Zien & Zwijgen.